

PAPYRIS

1/23

PAPYRUS 1/2023

Chefredaktörer:

Jonathan Fagerholm & Viktor Östman

Redaktion:

Valter Finnäs

Tanja Rintala

Edvin Voutilainen

Nathalie Kjellman

Anni Holmberg

Casper Wiedmer

Layout: Jonathan Fagerholm & Viktor Östman

Pärbild: Sigrid Autio

Tryckt på IB Bokhandel

Mars 2023

Upplaga: 70

UTGIVARE:
KONTAKT:
PRINT: IB Bokhandel

DENNA PUBLIKATION ERHÅLLER HUS FÖRENINGSTÖD

ÅRSTÄMMAN

CHEFREDAKTÖRENS SPALT.....	4
Jonathan Fagerholm	
ORDFÖRANDES SPALT.....	6
Valter Finnäs	
ÅRSFESTMARSKALKENS HÄLSNING.....	8
Nathalie Kjellman	
IM MEMORIAM MATTI KLINGE.....	10
TANKAR OM ÅLÄNDSKHET, SÄREGENHET OCH REGIOANLISM.....	12
Viktor Östman	
MARY GALLEN-KALLELA	16
Tanja Rintala	
LANDET SOM INTE ÄR.....	18
Edvin Voutilainen	
EDITH SÖDERGRANS LIV.....	20
Casper Wiedmer	
TORRA HÖRNAN.....	22
HISTORICUS OUT OF CONTEXT.....	24

Chefredaktörens spalt

Bästa läsare

Själva idén att bli chefredaktör dök väl upp i samband med förtäring av diverse alkoholbaserade substanser, i ett tillstånd då alla idéer känns bra och inga utmaningar är för stora.

Jag och Viktor, min kära kollega och co-chefredaktör, kavlade sedan någon vecka senare glatt upp ärmarna och sammankallade ett möte med redaktionen för att planera det kommande numret.

Där beslöts det med glatt humör att det skulle skrivas massor med texter om diverse teman. Senare konstaterade vi att det kanske var helt bra att alla inte lämnade in sina texter i tid. I dagens ekonomi skulle trycket av ett så tjockt nummer svidit i plånboken.

Deadline lades den sista februari och med över en månad till det kändes det att situationer var under kontroll. Det är ju dock en lite farlig känsla. Fokuset skiftade mot kurser, jobb och andra studentikosa aktiviteter och mitt allt har det gått en månad.

Nyfiken tar jag en titt på föreningens drive för att se vad redaktionens litterära talang har producerat bara för att se att enbart två texter lämnats in i tid. Något större utrymme för kritik finns det ändå inte med tanke på att inte själv heller hade skrivit ett ord på min chefredaktörs-spalt.

Chefredaktörerna en vacker kväll i Jakobstad lyckligt ovetande om indesigns existens <3

Temat i denna upplaga av papyrus är densamma som årsfesten, alltså "Landet som icke är". För redaktionen var det ändå fri tolkningen som gällde. Därmed är också resultatet gott och blandat.

Det går att läsa mer i stil med årsfestens tema om Mary Gallen-Kallela men också om politiskt sprängstoff i form av Palestina. Kanske något hinner intressera festdeltagarna innan skålarna blir för många och synen blir för suddig.

Ett uppriktigt tack måste ges ti Sigrid som illustrerat den här upplagan. Min egen konstnärliga talang har snällt sagt vissa begräsningar så utan henne skulle tidningen ha sam-

ma färgskala som Kouvola. Dessutom förtjänar Dominique också en hel del beröm, det visade sig att hennes power-point färdigheter också gick att tillämpa till in-design.

Sist och inte minst måste jag ändå konstatera: Med facit på hand var det inte så lätt att göra en tidning som jag först trodde, men roligt var det ändå. Att vara papyrus chefredaktör är definitivt att fördra framför skattmästare.

Jonathan Fagerholm

Herr chefredaktör var för lat för att skriva en två sidors text. Njut av en rolig bild istället.

Ordförandes spalt

När jag nu skriver denna text sitter jag på ett tåg norrut, med en känsla av att de kanske stressigaste två månaderna i mitt liv (hittills) äntligen ligger bakom mig. Det är givetvis många olika saker som bidragit till de sömnpåsar som präglat mitt ansikte på senaste tiden, däribland en flytt och ett kraftslag till mina ekonomiska knän av FPA:s bobollsträ. Däremot måste det erkännas att jag ser fram emot en vår med mindre av föreningens pappersarbete och mera av dess evenemang, och vilken (jävla) vår vi har på kommande sen!

Tidigare nämnda administrationsstress har tyvärr minskat på energin för annat, däribland för att lära känna årets gulnäbbskull. Detta är minst sagt beklagligt, särskilt med tanke på hur pass imponerande gulisarnas engagemang för Historicus har varit under läsåret så här långt. Jag vill därför här ta tillfället i akt, och rikta ett särskilt stort tack till våra nykomlingar: ni är alla en försäkran på att föreningens framtid är lysande!

Vid läsande stund sitter förmodligen ett sjuttiototal gäster, däribland historiker av allahanda generationer, samlade i Nylands Nations klubblokal. Mina varmaste hälsningar till er alla festdeltagare! Som tredje årets studerande och Coronagulis har jag själv endast deltagit i en av Historicus årsfester tidigare, nämligen fjolårets jubileumsfest på Sveaborg. Detta konstaterande ter sig personligen absurt: det känns som om man varit en Historicussare betydligt längre än så, och deltagande i föreningens fester och andra tillställningar är en obestridbar självklarhet för mig. Insikten om min relativt låga "medlemsålder" är däremot ofrånkomlig. Färden från en osäker gulnäbb till ordförande har varit fartfylld, och jag vill ännu en gång framföra min innersta tacksamhet för det förtroende som sporrat på denna färd.

Mina tidigaste upplevelser och minnen från Historicus har på många plan även en klar parallell till temat för den årsfest vi får avnjuta ikväll. De förebilder som skapat min bild av Historicus verksamhet och ideal är nämligen till största delen kvinnliga sådana. Under mina tre år i föreningen har jag endast upplevt kvinnliga ordföranden, för att inte prata om många andra postinnehavare under samma tidsperiod. Historicus kvinnliga föreningsaktiva har genom tiderna utan tvekan varit en central drivkraft i föreningens verksamhet, givetvis även långt före min egen tid. Jag hoppas att jag, som den första manliga ordförande sedan 2018, kan förvalta alla de lärdomar och föredömen ni givit mig.

*Länge leve Historicus!
Valter Finnäs, ordförande 2023*

Årsfestmarskalkens hälsning

Ärade gäster jag vill varmt välkomna er till Historicus årsfest, mitt namn är Nathalie Kjellman och fungerar under det här årets som årsfestmarskalk. Här nere finns det en liten hälsning och förklaring av valet av årets tema "Jag längtar till landet som icke är - En hyllning till kvinnliga litterära förebilder"

*"Jag längtar till landet som icke är,
ty allting som är, är jag trött att begära.*

*Månen berättar mig i silverne runor
om landet som icke är.*

Landet, där all vår önskan blir underbart uppfylld,

landet, där alla våra kedjor falla,

landet, där vi svalka vår sargade panna

i månens dagg.

Mitt liv var en het villa.

Men ett har jag funnit och ett har jag verkligen vunnit –

vägen till landet som icke är.

I landet som icke är

där går min älskade med gnistrande krona ..."

Detta stycke är ur dikten Landet som icke är av Edith Södergran, som jag tror att de flesta av er känner till. Ikväll så kommer festens tema kretsas kring henne och hur hon på ett sätt varit med och bana vägen för efterträdande modernister och andra kvinnliga författare och poeter i Finland.

Det är nämligen 100 år sedan Edith Södergran gick bort och det är även 100 år sedan man hittade i samband med hennes död, sitt sista och ett av hennes mest kändaste verk Landet som icke är.

Idag så har meningen Landet som icke är aldrig tidigare känts så verkligt som idag, när vi vet vad som försiggår i världen och hur nära det på nå sätt känns..

Det bästa sättet att komma sig igenom jobbiga tider är enligt mig själv att umgås med människor man tycker om, ordna stora fester och hylla livet, men även försöka minnas och vara tacksam för alla som har bana vägen för mig och gör att jag kan vara en fri kvinna i dagens Finland för som Södergran också sa:

"Jag är ingen kvinna. Jag är ett neutrum.

Jag är ett barn, en page och ett djärvt beslut,

jag är en skrattande strimma av en scharlakanssol...

Jag är ett nät för alla glupska fiskar,

jag är en skål för alla kvinnors ära ..."

Skål och välkomna!

Nathalie Kjellman

IN MEMORIAM

MATTI KLINGE (1936–2023)

Historicus hedersmedlem, professor emeritus Matti Klinge har avlidit. Professor Klinge var en aktiv debattör, mångsidig forskare och skriftställare, och framför allt en av sin tids viktiga finländska historiker. Med mångsidig kompetens och självständig stil har han bidragit vår förståelse av Finlands och Europas historia.

Klinge studerade historia vid Helsingfors Universitet. Han promoverades till magister 1960, och till doktor 1969. I doktorsavhandlingen studerade Klinge hur den finländska identitetskänslan föddes och studenternas roll i formandet och förvaltandet av detta idégods. Klings fyra böcker om studentkårens historia 1828–1960, varav avhandlingen var en, utkom på svenska med titeln *Studenter och idéer: Studentkåren vid Helsingfors universitet*.

Med sin forskning bidrog Klinge till den omvärdering av Finlands 1800-talshistoria som storfurstendöme under Ryssland som skedde fr.o.m. 1960-talet. Han skrev om nationell identitet och nationella symboler, och betonade den internationella och särskilt europeiska kontexten för Finlands historia. Som forskare ägnade sig Klinge också åt Östersjöregionens historia, universitetshistoria och studenternas historia, personhistoria och akademiska nätverk, Topelius och Runeberg och mycket mera. Hans breda forskning reflekterar hur han var som person. Mångsidig, medveten och självständig.

Matti Klinge innehade den svenska lärostolen i historia under åren 1975–2001. Som professor betonade Klinge uppdraget som lärare och handledare och framhöll också att en historiestuderande är historiker och akademisk medborgare från sin första dag på universitetet. Under Klings ledning företogs flera studieresor, bland annat till S:t Petersburg, Warszawa och Paris.

Fram till 2010-talets slut deltog Klinge så ofta han kunde i Historicus julfester och årsfester. Han var hedersmedlem av Historicus sedan år 1982. Historicus r.f. sörjer förlusten av en mångsidig och perspektivrik intellektuell och lärare, samt framför sina kondoleanser till hans vänner och familj.

Tankar om åländsk identitet, säregenhet och regionalism

Som kanske redan är bekant för er läsare så är temat för denna upplaga av Papyrus: ”landet som icke är”. Kopplingen till årsfestens tema föreligger klar, det är en hyllning till kvinnliga litterära gestalter, såsom författaren till den tidigare nämnda diktsamlingen Edith Södergran. Temat valdes för att sammanfalla med årsfestens tema, men också på grund av dess poetiska bakgrund och mångtydighet, som öppnar upp möjligheter till flera olika tolkningar.

Jag har valt att tolka temat ganska konkret, för att ta tillfället i akt att diskutera ett ämne som för mig förhåller intressant. Jag ska ta och reflektera kring den åländska regionalismen och säregenheten, och ställa mig frågan: kan man tänka sig Åland som ett land?

Jag kanske ska specificera mig lite. Jag ska inte diskutera huruvida Åland i juridisk benämning är ett ”land”. Åland är ett autonomiskt landskap i republiken Finland, med skilda rättigheter och garantier, såsom som den ganska internationellt unika hembygdsrätten.

Tanken är mera att diskutera och presentera aspekter som format Åland och ålänningarna till vad de är idag. En politiskt och kulturellt avgränsad region, med en särskild identitet som varken kan ses som finsk men inte heller riktigt svensk, utan... ja, som åländsk.

Den historiska bakgrunden spelar ju här såklart stor roll. Åland införlivades, på samma gång som Finland in i det ryska imperiet. Orsaken till att Ryssland ville ha Åland är dess militärstrategiska position i östersjön, en egenskap som är återkommande under Ålands moderna historia. I och med Finlands självständighet 1917 försökte åländska politiska aktivister under Julius Sundblom återföreninga sig med Sverige, den så kallade ålandsrörelsen.

Med ett starkt stöd både i Sverige och på Åland, iscensattes ”invasionen av Åland” av den svenska militären för att skydda den svenska befolkningen både mot ryssar, rödgardister och eventuellt tyskar. Nationernas förbund gav emellertid Åland åt Finland, men som en autonom region med kulturella garantier och svenska som enda officiella språk. Det är här som den åländska regionalismen har sin början. Autonomi kom att bekräftas 1952 med nya lagar som bland annat skapade hembygdsrätten och rätten att ha sin egen flagga. Båda exempel på den särställning och identitet som skapats i landskapet.

En intressant aspekt är den historiesyn som i viss mån fått fotfäste på Åland. Här kan man lätt påstå att den främsta aktören är landskapsarkeologen Matts Dreijer. Han tillsattes efter en rad kontroverser 1933 till posten som landskapsarkeolog. Vid tiden av hans utnämning saknade han nämli-

gen en väsentligt stor del av den utbildning som krävdes. Bland annat hade han endast slutfört en enda kurs i arkeologi.

Hans arkeologiska och historiska tolkningar kan minst sagt kännetecknas som Åland-centrerade. Han daterar de åländska kyrkorna att främst vara från 1000-talet, till skillnad 1200-talet som flesta forskare anser. Intressant också är titeln på en av hans större verk "Det åländska folkets historia". Titeln skulle föreslå en kontinuitet av det åländska folket ända från forntiden. Detta ämne tar han även upp i ett av bokens kapitel: nationaliteten av stenåldersmänniskorna.

Den kanske mest kontroversiella av hans tolkningar som skapade konflikt med både rikssvenska och finländska forskare, är hans teori att vikingastaden Birka låg på Åland. Jag ska inte gå in på teorin på djupet här, men kort sagt så saknar hans tolkningar historiska belägg, går i strid med den vedertagna historieskrivningen, och är i allmänhet långsökta.

Det verkar nästan som Dreijers tolkningar försöker bevisa Åland som mera relevant, mera i händelsernas centrum än vad källmaterialet skulle föreslå. Enligt honom var Åland under vikingatiden en av "fornsveriges" mest tätbefolkade områden, centrumet för den kristna missionen i Norden, samt platsen där vikingastaden Birka låg.

En intressant aspekt av den åländska regionalismen är de olika namn som skapats för Åland. "Ö-riket" tar sig nästan som nationalromantisk titulering som förevisar

landskapets kändaste egenskap, skärgården. Fredens öar romantiserar demilitariseringen av de åländska öarna samt den obundenhet som landskapet har valt som sin utrikespolitiska linje. Men den kanske mest intressanta är hur man benämner själva Finland.

Den vanliga benämningen är ju "riket". Denna namngivning åt Finland som "riket" skulle föreslå att relationen till fastlandet och den finska regeringen fungerar väl, samt att en vilja till total suveränitet inte riktigt finns, även om förhållandet till Finland blivit kallare varefter sannfinländarna fått mer makt. Dessa namngivningar har ju såklart uppstått på

grund av den geopolitiska situationen efter 1921, men det är fortfarande en intressant aspekt hur termer som dessa kan få ett stark fäste och symbolisk betydelse i språket, och på ett sätt befästa en sorts säregenhet.

Finland och Sveriges troliga antagning till Nato, har en viss osäkerhet skapats kring hur den åländska självstyrelsen ska se ut. Den kulturella autonomi verkar i dagens läge inte vara hotat, och inte heller den ekonomiska särposition som Åland förhandlat till sig under antagningen till EU.

På tapeten är ju såklart den åländska militariseringen, som ifrågasatts i och med Finlands geopolitiska skifte mot Nato. I "riket" kan man bland annat iaktta hur demilitariseringen uppkommit som fråga i valkompasserna inför riksdagsvalet, och huruvida man ska behålla den. Men också på Åland finns ett intresse för militära angelägenheter i koppling med den finska militären. Detta kan man till exempelvis iaktta via skapandet av en åländsk reservistförening, även om intresset är litet.

Även det ryska konsulatet i Mariehamn har hamnat under skarp kritik. Dess egentliga uppgift är att säkerställa den åländska autonomi, men konsulatets obundenhet och möjlighet att faktiskt utföra sin uppgift har ifrågasatts i och med den ryska invasionen av Ukraina.

Vi får se vad framtiden har att ge för Åland, man kan iallafall konstatera att självstyrelsen är i många mång stark, både kulturellt och ekonomiskt. Av de

områden i Norden som uppvisar regionalistiska tendenser, är det kanske Åland innehar den starkaste regionalismen.

En så pass stark regionalism så att den i flera avseenden kan ses som en form av nationalism. Som det ofta varit är det de större ländernas konflikter och geopolitiska skiften i området som skapar förändring på Åland. Om de politiska konstruktionerna som idag utgör det åländska självstyret förändras, får man fråga sig huruvida den åländska identiteten även den kan förändras.

Viktor Östman

Källor:

Tidningar
Nya Åland 2022 - 2023
Litteratur

Nils Erik Villstrand et al. Väster om skiftet, Uppsatser ur Ålands historia, Åbo Akademi department of history reports 8, Åbo 1986
Nunez Seixas et al.

Xosé M. Núñez Seixas et al. Regionalism in modern Europe, identity construction and movements from 1890 to the present day. Bloomsbury publishing, London 2019

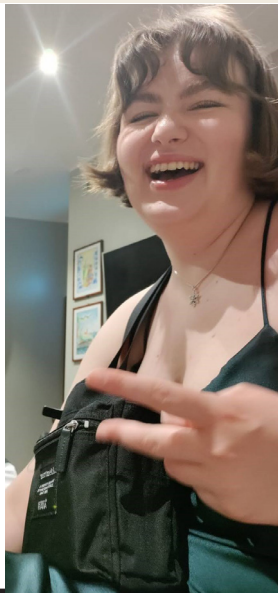
Matts Drejier, Den historiska bakgrunden till Ålands självstyrelse, särtryck ur Åländsk odling Mariehamn 1971

SATTUNEESTA SYYSTÄ

Meddelar jag, Tagge, att jag inte kommer dyka upp på årsfesten. Jag befinner mig i exil fram till april på grund av julfestens förödelser.

Kak. Tagge.

En glad kaktusfogde intygar att
Tagge mår bra

Recension:

Mary Gallen-Kallela. Olisit villiä villimpi

Bakom varje storman står en desto större kvinna. Bakom varje stormans välbevarade arkiv finns det dock inte ett desto större välbevarat arkiv för kvinnan.

I denna Papyrusartikel kommer jag recensera Helena Ruuskas *Mary Gallen-Kallela. Olisit villiä villimpi* utkommen år 2021. Boken är den första biografien över konstnären Akseli Gallen-Kallelas fru, Mary (levde 1868–1947, född Slöör). Boken har inte översatts till svenska.

Biografien bygger främst på Marys brevväxling, men Ruuska har även använt sig av en riklig forskningslitteratur om Akseli. Hur lyckas Ruuska skriva en 466 sidors biografi över en kvinna med så lite källor? Helt okej, om man läser boken som ren populärhistoria. Boken strävar inte till att vara ett vetenskapligt verk om Mary, vilket är viktigt att ta i beaktan när man läser.

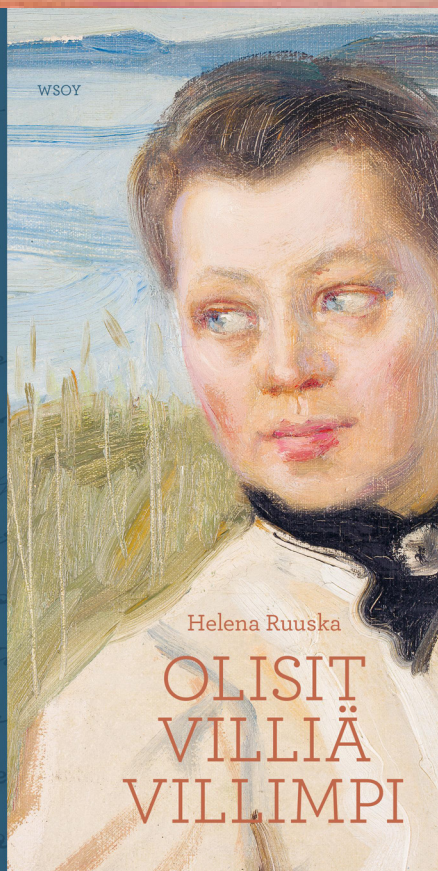
Biografien går kronologiskt igenom Marys liv från tidig barndom till hennes sista år. Tyvärr finns det väldigt lite om Marys liv före hon gifte sig med Akseli. Ruuska har löst hålen i Marys biografi genom att fylla dem med berättelser om Akseli, speciellt bokens början är väldigt Akselestark. Speciellt under Parisåren på 1880-talet glöms Mary lite bort, nästan som att hennes liv var på paus medan den blivande maken Akke spenderade en mycket vild studietid. Vad Ruuska vill med att berätta om Akelis kvinnoaffärer i en bok om Mary blev lite oklart. Ruuska förkastar inte heller Akelis redlösa år, utan presenterar dem relativt objektivt till läsaren – du får själv bestämma om Akseli betedde sig som ett as eller inte. Även om biografien över Mary filtreras genom Akelis liv hittar läsaren mycket av Marys egen röst och upplevelser. Boken ger även en god uppfattning om Marys betydelse för Akelis konst, Mary själv beskrev i ett brev hur konsten var något de ofta gjorde tillsammans. Mary målade inte själv, men fungerade som en allt i allo, var det så genom att stå modell eller genom att hålla upp lyktan sent om kvällarna.

Boken ger även en intressant inblick i familjen Gallen-Kallelas vardag, och fungerar kanske bättre så än som en biografi över endast Mary. Ruuska lyfter fram händelser från familjens liv, som tidigare presenterats endast genom Akseli. Ett intressant fall var när paret befann sig i östra Finland, och Mary tog ansvaret för att vårda om en lokal man som blivit anfallen av en björn. Mary skrev till sin mor, Aina Slöör, om händelserna väldigt detaljrikt. Ruuska berättar hur lokala tidningar senare tillskrev Akseli äran för att ha räddat mannen, och Marys insatser glömdes helt. Ruuska har gjort ett mycket bra arbete i att hitta de fåtaliga glimtarna av Mary i ett oändligt hav av Akseli. Glimtarna är däremot kanske inte helt tillräckligt många för en över 400 sidors biografi.

Ruuska tenderar också slänga in så kallade "nice to know" faktan i texten, som senare inte öppnas upp desto mer. Säkert delvis för att dessa fakta inte alltid handlar om Mary själv. De skulle enligt mig ändå ge en bättre bild i Marys liv genom andras perspektiv. Ett exempel på detta är ett uttalande som Akseli hade gjort om kvinnliga konstnärer: *Gallén nimitteli naistaiteilijoita maalarimammmselleiksi, joiden kannattaisi luopua pensselistä ja ryhtyä synnyttämään pulskia poikia*. Det vill säga, kvinnor borde inte måla utan föda knubbiga pojkar. Ruuska betonar hur man inte borde ge uttalandet allt för mycket värde, många manliga konstnärer så som Akseli samarbetade med kvinnliga konstnärer. Uttalandet väcker dock frågan hur pass mycket frihet Mary gavs, när hennes make syn på kvinnor var av detta slag. Både Mary och Akseli var personer av sin tid, och man kan förstås inte applicera dagens kvinnoemancipation på Mary. Intressant är det dock att spekulera vad dessa stormannafruar skulle ha åstadkommit om tiden skulle ha varit annorlunda.

Skulle jag rekommendera boken? Inte egentligen, det finns mycket bättre böcker att läsa (inte om Mary dock). Boken var intressant, men inte så spännande. Om du har längtat hela ditt liv efter en detaljerad genomgång av diverse händelser i Marys liv, så antar jag att den här boken är gjord för just dig. Alternativt om du egentligen vill läsa om Akselis liv genom hans makas brev, i sådant fall är Ruuskas bok toppen för det ändamålet. Förstås om konstnärslivet intresserar ger boken också en bra inblick i det ämnet. Om du har jättemycket fritid och tid att läsa för läsningens skull håller boken upp väl. Språket är gott, även om substansen ibland blir väldigt monotont. Kapitlen går igenom enskilda händelser i Marys liv baserat på hennes brevväxling händelse för händelse.

Mary Gallen-Kallela

Tanja Rintala

Fem länder som icke är

Denna korta artikel är inte ämnad att belysa läsaren med en absolut sanning gällande världens mest omstridda områden och ej heller till för att lösa alla de komplicerade politiska lägen som finns i de olika regionerna.

Texten skall däremot tolkas som ett försöka att lyfta fram orättvisor och dispyter som finns i olika delar av världen. Läsaren bör inte heller se de olika "länderna" som lika i fråga om autonomi eller mänskliga rättigheter.

1. Palestina

Den Israelisk-Palestinska konflikten har djupa rötter och frågan är mycket omtvistad än idag. Problemet grundar sig i judarnas och arabernas syn på vem som har rätten att styra över området. Även fundamentala problem som synen på tvåstatslösningen har gjort förhandlingar svåra.

Palestina erkänns idag som en stat av stora delar av världen men USA och de västliga staterna har i stort sett inte godkänt Palestinas självständighet. Israels styre över delar

av Palestina kan hävdas vara grymma och blockaden mot Gaza har lett till en humanitär katastrof.

2. Katalonien

Katalonien är en del av Spanien och beläget i landets nordöstra del. Katalanerna har länge kämpat för en större frihet och även möjligheter till ett självständigt referendum.

Alla lokala folkomröstningar har olagligt förklarats av den spanska staten och även Kataloniens ex-president befinner sig i exil, efter ett försök att utropa en självständig republik. Kataloniens autonomi avlägsnades temporärt men är idag i kraft även om krav på mera autonomi fortfarande är ljudliga.

3.Kosovo

Kosovos ställning i Europa är omtvistad efter de turbulent upplösningens av Jugoslavien. 2008 förklarade sig Kosovo självständigt men endast ca 110 av 194 stater har godkänt självständigheten. Serbiska myndigheter godkänner inte självständigheten, utan anser fram till idag att Kosovo är en autonom del av Serbien.

Kosovo har dock kontroll över sitt område även om de inte har diplomatiska relationer med viktiga maktfaktorer som EU. Kosovo-serbiska kriget var brutalt och relationerna länderna emellan är mycket spända.

4.Tibet

Tibet är idag en autonom del av Kina och har varit det sedan 1950-talet. Ändå är det fortfarande många som förespråkar ett självständigt Tibet.

Dalai lama verkar från norra Indien där han försöker stärka tibetansk självständighet. Stora delar av befolkningen bor i grannländerna Nepal och Bhutan. De stora mineral och malmtillgångarna i Tibet är en orsak till Kinas ockupation.

5.Västsahara

Västsahara är beläget i västra delarna av Afrika mellan Marocko, Algeriet och Mauretanien. I dagens läge är det Marocko som styr över landet och möjligheter för självständighet ser små ut.

Marocko för en centralt styrd kolonialisering av Västsahara genom att ge inflyttare skattelättnader och försvarar de västsahariska medborgarna att finna jobb. Marocko har funnit sig flera gånger i en EU-domstol och förlorat samtliga. EU och speciellt Frankrike fortsätter dock stödja Marocko och ingen lösning till konflikten ser ut att finnas.

Edvin Voutilainen

EDITH SÖDERGRANS LIV

Edith Irene Södergran föddes den 4 april 1892 i den ryska huvudstaden Sankt Petersburg. Hon var paret Matts Södergran och Helena Holmroos andra barn, med andra ord dotter till en inflyttad österbottning och en andra generationens Sankt Petersburgsbo. Fadern Matts dog dessvärre i lungtuberkulos under Edith Södergrans 15:e levnadsår efter att han levt isolerad från familjen i flera år, förmodligen på grund av separation från hustrun. Edith hade dock ett mycket nära förhållande med den stödjande och uppmuntrande modern Helena vilket fungerade som grundpelare för utvecklingen av hennes starka självförtroende.

Under Edith Södergrans skolgång vid Petrischule i Sankt Petersburg, vilken hon inledde efter att ha fått hemundervisning av en privat lärarinna som substitut till småbarnsskoleundervisning, formades hennes breda språkkunskap och förutom svenska, finska och ryska förbättrades även hennes franska och tyska.

Flerspråkigheten kom att bli ett naturligt element såväl i Södergrans vardag som i hennes livsalster. Skolgången i Sankt Petersburg inleddes hösten 1902 eller vårterminen 1903, exakt tidpunkt är oklart. Hon uppvisade tidigt ett stort intresse för dikter och ordspråk och ägnade sig åt poesi redan under skoltiden. I Södergrans kända vaxdukshäfte finns 238 av hennes tidiga dikter nedtecknade, daterade mellan januari 1907 och januari 1909, vilka utgör mer än hälften av hennes bevarade verk.

Edith Södergrans poetiska stil har inspirerats av bland annat Friedrich Nietzsche, Johann Wolfgang von Goethe, Immanuel Kant, Heinrich Heine och Arthur Schopenhauer. Förutom dessa personligheter var den framväxande modernismen, en ny litteraturgenre i Norden, en inspirationsfaktor som kom att forma Södergrans senare produktion. Hennes liv och upplevelser under världskriget och den ryska revolutionen lade även spår i hennes skrivande.

Edith Södergrans mest berömda verk är *Septemberlyan* (1918), *Rosenaltaret* (1919), *Framtidens skugga* (1920) och *Landet som icke är* (1925). Efter att ha förkovrat sig i Nietzsches tankevärld och fäst sig vid hans verk så *talade Zarathustra* tog Södergrans skrivstil en vändning mot att bli allt mer fantasifylld och visionsinriktad. Hon fann bekräftelse för sitt författarskap genom Nietzsche och det gav henne en stark skaparglädje. Denna tendens är tydlig

i *Septemberlyan* men följde henne starkt även i de andra verken hon utgav under åren 1918-1920. Denna period har även tolkats vara hennes kanske mest produktiva period. När Södergran utkom med verket *Framtidens skugga* år 1920 var de nietscheanska tendenserna som starkast i hennes skrivade. I verket förekommer det många mytiska och kosmiska inslag, bland annat kopplingar till kärleksguden Eros.

År 1920 drabbades Edith Södergran av spanska sjukan. Hon upplevde kraftiga komplikationer och blev sängliggandes. Södergrans hälsotillstånd försämrades under det tidiga 1920-talet och de tilltagande hälsoproblemen fick henne att allt mer vända sig till kristna föreställningar. Hon fick allvarliga andningsproblem under hösten 1922 och de kvarstod under vårvintern 1923. Under våren 1923 förstörde Södergran alla brev hon fått och en mängd dikter för att inte bevara dem som källor för framtida "likmaskar som skriver biografier". Hon avled i sitt hem i Raivola på Karelska näset under midsommardagen 1923.

Casper Wiedmer

Bildkälla: SLS

TORRA HÖRNAN

“Jag skrattar åt alla som har en bil värd under 40 000€” - Okänd hankeit

“NATO, NATO, NATO” - Samuel Brander

“Daddy Derek” - Derek

“Vi är ointresserade av dig som människa, vi är bara intresserade av det du producerar” - pedagogisk handledare på seminarium

”Han den där typen som har demokratis drivkrafter” - Anonym funktionär om professor Henrik Meinander.

Samma person fortsätter “Jag är en social hora”

“Du får tejpa mig sen” - En ordförande emerita till vice ordförande

“Jag har bara hört om en by, och det är Esbo” - Max på Nylle

“Hur sku du koppla fascism med vändagen då?... menar du att hitler också hade vänner?” - En viss professor

“There’s this sort of sexual tension between women and bear” - Arkeologi utan kontext

“Tämmöistä herkullista kivikaikasta maakerrostumaa” - Arkeologi utan kontext

“Fisk får mitt tandkött att klia” - En österbottning

“Kan jag tala om stånd... i dont know” - Hört på gradusemi

“Vi borde skriva om kvinnor också” - Anonym chefredaktör

“Jag kommer väldigt naturligt” - Den andra anonyma chefredaktören

“Man ska ha en vibrator” - Anonym Viktor

“Man ska inte äta chips, sånt är ohälsosamt.” - Samuel efter en rökpaus

“Jag sluta röka och börja dricka gin tonic istället - Samma nikotinberoende individ

“Men buhoo, en moffa dog, di brukar göra det” - hört på bussen

“Jag gjord inget ikväll, annat än att gjord mig full” - Anonym historiker

“Det finns dixit i andra rummet” - Anonym Ida: “Dicks?! :OOO”

Diskussion om Batman-McDonalds glas:

- “När har Mäkkinn vari såhär bra?
- 2004
- FITTIT BRA ÅR!... förutom tsunamin.”

“Dehär är en kurs för alla våra trauman” - En motiverande Henrika

“Någå jäkla portugisiskt material” - Några minuter senare på samma föreläsning

“Jag fick hypotermi av att sova i Nylles rökrum” - Anonym österbottning

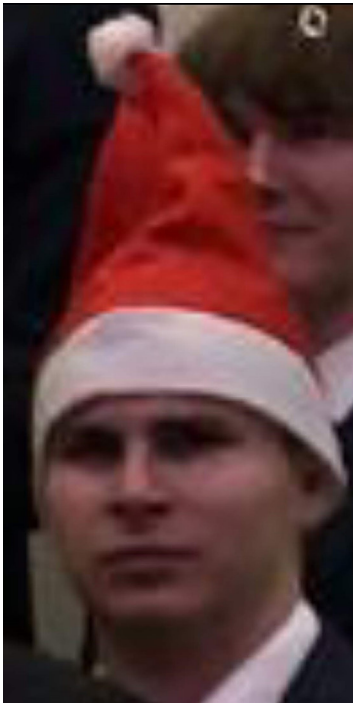

HISTORICUS OUT OF CONTEXT

Historicus som förbereder sig för att utföra korståg på de gudslösa hedningarna

=

KOMMANDE PROGRAM

18.3 Årsfest

19.3 sillfrukost

24–26.3 HSF-Seminarium

5.4 Månadsmöte

13.4 Bokauktion

21.4 Alumnkväll och kaktusevenemang

30.4–1.5 Valborgsmässafton och första maj

8.5 Månadsmöte

16.5-21.5 Vårseminarium

PAPYRUS/HISTORICUS R.F.
Avdelningen för filosofi, historia
och konstforskning
Unionsgatan 38A
PB59
00014 Helsingfors universitet